Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 717/2014

z dnia 27 czerwca 2014 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury

(Dz.U. L 190 z 28.6.2014, s. 45)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/2008 z dnia 8 grudnia 2020 r.	L 414	15	9.12.2020

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 717/2014

z dnia 27 czerwca 2014 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa i akwakultury, z wyjątkiem:

a) pomocy, której kwotę ustalono na postawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu;

b) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

c) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;

d) pomocy na zakup statków rybackich;

e) pomocy na modernizację lub wymianę głównego lub dodatkowego silnika statku rybackiego;

f) pomocy na operacje zwiększające zdolność połowową statku lub na wyposażenie zwiększające możliwości statku w zakresie lokalizacji ryb;

g) pomocy na budowę nowych statków rybackich lub przywóz statków rybackich;

h) pomocy na trwałe i tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej, chyba że została wyraźnie określona w rozporządzeniu (UE) nr 508/2014;

i) pomocy na zwiad rybacki;

j) pomocy na przeniesienie własności przedsiębiorstwa;

k) pomocy na bezpośrednie zarybianie, chyba że zostało ono wyraźnie określone w unijnym akcie prawnym jako środek ochrony lub w przypadku zarybiania eksperymentalnego.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w jednym lub większej liczbie sektorów lub obszarów działalności wchodzących w zakres rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, to powyższe rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania tego rozporządzenia, pod

▼B

warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych wchodzącej w zakres rozporządzenia Komisji(UE) nr 1408/2013 ([1]), to niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorze rybołówstwa i akwakultury, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „przedsiębiorstwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury” oznaczają przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;

b) „produkty rybołówstwa i akwakultury” oznaczają produkty określone w art. 5 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1379/2013;

c) „przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu” oznacza wszelkie czynności, w tym składowanie, przetwarzanie, produkcję i dystrybucję, od chwili wyładunku lub zbioru aż do etapu produktu końcowego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „jedno przedsiębiorstwo” obejmuje wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:

a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników;

b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;

c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9).

▼B

d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub wspólnikami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d), poprzez jedną inną jednostkę gospodarczą lub kilka innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

Artykuł 3

***Pomoc* de minimis**

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu w sektorze rybołówstwa i akwakultury nie może przekroczyć 30 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

3. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych przez państwo członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury nie przekracza górnego limitu krajowego określonego w załączniku.

4. Pomoc *de minimis* zostaje przyznana w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, niezależnie od terminu wypłacenia pomocy *de minimis* temu przedsiębiorstwu.

5. Pułap określony w ust. 2 oraz górny limit krajowy, o którym mowa w ust. 3, stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub częściowo finansowana ze środków Unii. Okres trzech lat podatkowych ustala się przez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

6. Do celów stosowania pułapu określonego w ust. 2 oraz górnego limitu krajowego, o którym mowa w ust. 3, pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu udzielenia nowej pomocy *de minimis* pułap określony w ust. 2 lub górny limit krajowy, o którym mowa w ust. 3, zostałby przekroczony, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

▼B

8. W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza pułapu lub górnego limitu krajowego, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z prawem przed połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem.

9. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznaną przed podziałem należy przydzielić przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza co do zasady przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* należy przydzielić proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw zgodnie ze stanem na dzień wejścia podziału w życie.

Artykuł 4

Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”).

2. Pomoc w formie dotacji lub dopłat do oprocentowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*.

3. Pomoc w formie pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego ani nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-; oraz

b) pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % kwoty pożyczki oraz wynosi albo 150 000 EUR w okresie pięciu lat, albo 75 000 EUR w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty lub udzielono jej na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2; lub

c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej mającej zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, tylko jeżeli łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis* określonego w art. 3 ust. 2.

▼B

5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka w postaci inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza pułapu *de minimis* określonego w art. 3 ust. 2.

6. Pomoc w formie gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego ani nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-; oraz

b) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz albo gwarantowana kwota nie przekracza 225 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat, albo gwarantowana kwota nie przekracza 112 500 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2; lub

c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w zawiadomieniu Komisji; lub

d) przed wdrożeniem:

   (i) metoda wykorzystana do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zgłoszona Komisji na podstawie innego rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie i zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z zawiadomieniem w sprawie gwarancji lub aktem zastępującym to zawiadomienie, oraz

   (ii) metoda ta wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

7. Pomoc w formie innych instrumentów uznaje się przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, zapewniający że odpowiedni pułap nie został przekroczony.

Artykuł 5

Kumulacja

1. W przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w jednym lub większej liczbie sektorów lub obszarów działalności wchodzących w zakres rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 pomoc *de minimis* przyznaną w związku z działalnością w sektorze rybołówstwa i akwakultury zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną w związku z działalnością w tych sektorach lub

▼B

obszarach działalności do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1407/2013.

2. W przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w sektorze produkcji podstawowej produktów rolnych pomoc *de minimis* przyznaną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1408/2013 można łączyć z pomocą *de minimis* przyznaną na działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do pułapu określonego w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, że działalność w zakresie produkcji podstawowej produktów rolnych nie odniesie korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych lub z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania ryzyka w przypadku gdyby taka kumulacja miała przekroczyć maksymalny odnośny poziom intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o wyłączeniach grupowych lub decyzji Komisji. Pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą państwa przyznaną na mocy rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych lub na mocy decyzji przyjętej przez Komisję.

Artykuł 6

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w którego ramach otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może wypełnić ten obowiązek, informując te przedsiębiorstwa o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy osiągnięto pułap określony w art. 3 ust. 2 i czy nie przekroczono górnego limitu krajowego, o którym mowa w art. 3 ust. 3. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis*, w odniesieniu do której stosuje się niniejsze rozporządzenie lub inne rozporządzenia dotyczące pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.

▼B

2. Jeżeli państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis* zawierający pełne informacje dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez wszelkie organy w danym państwie członkowskim, ust. 1 przestaje mieć zastosowanie z dniem, w którym informacje zawarte w rejestrze będą obejmować okres trzech lat podatkowych.

3. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego pułap określony w art. 3 ust. 2 lub górny limit krajowy, o którym mowa w art. 3 ust. 3, oraz że wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu są przestrzegane.

4. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Informacje te zawierają wszelkie dane konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat podatkowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat podatkowych od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu.

5. Na pisemny wniosek państwo członkowskie przekazuje Komisji, w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu określonego we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone łączne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w rozumieniu niniejszego rozporządzenia lub innych rozporządzeń dotyczących pomocy *de minimis*.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli pomoc spełnia wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Pomoc, która nie spełnia tych warunków, zostanie oceniona przez Komisję zgodnie z odpowiednimi ramami, wytycznymi, komunikatami oraz zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 przyznana w dniach od 1 stycznia 2005 r. do 30 czerwca 2008 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.

3. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 875/2007 przyznana w dniach od 31 lipca 2007 r. do 30 czerwca 2014 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.

▼B

4. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelkie programy pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu pozostają objęte niniejszym rozporządzeniem przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 8

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 lipca 2014 r.

▼M1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2022 r.

▼B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Górny limit krajowy, o którym mowa w art. 3 ust. 3

(w EUR)

Państwo członkowskie	Maksymalna łączna kwota środków na pomoc *de minimis*, która może zostać przyznana przez państwo członkowskie w sektorze rybołówstwa i akwakultury
Austria	1 510 000
Belgia	11 240 000
Bułgaria	1 270 000
Chorwacja	6 260 000
Cypr	1 090 000
Dania	51 720 000
Estonia	3 930 000
Finlandia	7 450 000
Francja	112 550 000
Grecja	27 270 000
Hiszpania	165 840 000
Irlandia	20 820 000
Litwa	8 320 000
Łotwa	4 450 000
Luksemburg	0
Malta	2 500 000
Niderlandy	22 960 000
Niemcy	55 520 000
Polska	41 330 000
Portugalia	29 200 000
Republika Czeska	3 020 000
Rumunia	2 460 000
Słowacja	860 000
Słowenia	990 000
Szwecja	18 860 000
Węgry	975 000
Włochy	96 310 000
Zjednoczone Królestwo	114 780 000